

עזון תורני שכוחי בעזה"ת אֵלֵינוּ שֶׁל תְּנִידוֹ

גליון 771

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

השתלשלות בגדי החמודות

לאחר שאדם וחווה חטאו בעץ הדעת וגילו שהם ערומים בגן עדן, הקב"ה תפר להם בגדים. הבגדים הקדושים עברו מדור לדור והתגלגלו עד נמרוד, שהיה מלך העולם 185 שנה. נמרוד היה לובש אותם בעת היציאה לצייד והקדושה של הבגדים הייתה מפילה את החיות תחתיו. כשעשיו נכנס לעסקי הצייד, שמע על הבגדים המופלאים והחליט להשתלט עליהם. הוא ירה חץ בנמרוד, הרג אותו ופשט את הבגדים. עשיו לבש את הבגדים וחש התרוממות רוח, אבל באותו רגע החליט לשנות את התוכנית: הבגדים הללו יהיו מוקדשים לכבודו של אבא. בכל ערב כשהיה נכנס להכין ארוחת ערב לאביו הזקן, היה פושט את בגדי העבודה ומתעטף בבגדי גן עדן.

בפתח האהל

"ויעקב איש תם יושב אוהלים"

אהלו של שם ואהלו של עבר (רש"י)
סיפר הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל: בצעירותו כשלמד בישיבת חכמי לובלין אצל הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל, אירע פעם שהיתה בלילה הפסקת חשמל ועלטה שררה בכל מבנה הישיבה. מתוך תשוקתו ללמוד, נעמד ליד החלון ולמד לאור שבקע מהרחוב. והנה לפתע נכנס ראש הישיבה, רבי מאיר שפירא זיע"א, להיכל הישיבה, וראהו כיצד מתאמץ ללמוד. הוא התרגש מאד ובירכו שלא יצטרך להרכיב משקפיים במשך כל ימי חייו. וכך הווה.
שואל הרב וואזנר: התורה מכנה את עשו "איש יודע ציד", מדוע כשהתורה מגדירה את מעלתו של יעקב, אין היא קוראת לו איש יודע ללמוד? מתרץ הרב וואזנר: חילוק גדול יש בין בעל מלאכה, לבין העוסק בתורה, בעל מלאכה – לא ימדד אלא על פי תוצאות שמשגיג, אין שום משמעות לעמלו כאשר אין עמלו מניב פירות. על כן עשו הצייד, לא נמדד בכך שלומד את דרכי הציידה, אלא בידיעתו וביכולתו המעשית לצוד. לעומת זאת העוסק בתורה – אינו נמדד לפי התוצאות כלל, שהרי אין הקדוש ברוך הוא מונה את הדפים אלא את השעות, כלומר היגיעה והמאמץ אינן חשובות פחות מן ההישגים, על כן לא נשתבח יעקב במה שיודע ללמוד, אלא דווקא במה שהוא יושב אוהלים, כלומר עמל ועוסק בתורה, בלא שייכות והסתכלות כלל על ההצלחה. בזה גם הסבירו את הנאמר בבקשה שלאחר סיום מסכת "אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר" ולכאורה כל בעל מלאכה מקבל שכר על עבודתו? אלא בעל מלאכה אם בסופה של העבודה לא הצליח לייצר את המוצר, כל שעות עבודתו ירדו לטמיון ולא יקבל שכר, אבל בלימוד תורה גם אם לא הבנת, ולא הצלחת תקבל שכר על הזמן וההשקעה.

המדרש אומר כי בכל הדורות לא היה אדם שכיבד את אביו כמו עשו. אנשים הולכים בדרך כלל לעבודה בבגדים מכובדים, ואילו כשהולכים לבקר את ההורים, בבגדים פשוטים. ואילו אצל עשו זה היה להיפך. בעודו בעסקי הצייד היה לובש בגדים פשוטים, אבל כשהיה נכנס לאביו היה לובש את "בגדי עשו החמודות". "אמר ר' שמעון בן גמליאל: כל ימי הייתי משמש את אבא ולא שמשתי אותו אחד ממאה שמש עשו את אביו. אני בשעה שהייתי משמש את אבא, הייתי משמשו בבגדים מלוכלכים; ובשעה שהייתי יוצא לדרך, הייתי יוצא בבגדים נקיים. אבל עשו, בשעה שהיה משמש את אביו, לא היה משמשו אלא בבגדי מלכות. אמר: אין כבודו של אבא להיות משמשו, אלא בבגדי מלכות.

זמני השבת
הדלקת נרות מוצאי שבת
4:14
5:15
ל"ת: 5:47
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה

ר"ח כסלו ימים א' ו-ב'

המונד: במוצ"ש 4:49 ו-15 חלקים

שבת שלום שמשון אליעזר פוקס

אהל לחידוש

חידושים ופגישות לשולחן השבת

"ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם, אחות לבן הארמי לו לאשה".

למה צריך להגיד לנו שהיא בת בתואל?! אנחנו כבר יודעים את זה משבוע שעבר...! משום שאח שלה נתן לה ברכה: "אחותנו את היי לאלפי רבבה" – רוב בנים דומים לאחי האם, והוא רצה לאחל לה שיהיו לה אלפי ורבבות לבנבנים קטנים... רחמנא ליצלן! אומר אור החיים הקדוש: בגלל הברכה הזאת, של הצדיק המלובר, גמרנו. בגלל הברכה - היא הייתה עקרה 20 שנה! וזה רמוז בר"ת: "רבקה בת בתואל הארמי" - רבבה!

יש כאלו שהולכים לכל בבא וחושבים: אם לא יועיל, לא יזיק. מה יש? מה כבר יכול להיות?! לא נכון! הנה לנו ראייה שזה גם יכול להזיק. 20 שנה היא הייתה עקרה בגלל הברכה של הבבא! למה? כי אם הדברים שלו היו מתקיימים, עוד היו יכולים לחשוב שזה בגלל הברכה שלו, ולמחרת היינו רואים תור של 200 איש. לכן הקב"ה גוזר שכל מה שהוא יגיד - לא יתקיים!

יש רבנים נורמאליים, רבנים שכולנו יודעים איפה הם גדלו, איפה הם למדו – אליהם הולכים. לא הולכים לכל מיני אנשים שלא יודעים מאיפה הם צמחו – בן לילה מקובל...

סיפר הרב לוונשטיין שליט"א שכשהוא היה בחור צעיר בן, 18 אבא שלו היה מאוד חולה, ולקחו אותו לצדיקים. אחד הצדיקים אמר לו לשים מזוזה כשרה בכיס - שתשמור עליו. וכשהוא כבר שכב בבית"ח, הוא שם לו את המזוזה ליד הראש כדי שתשמור עליו. עברו שנים והוא למד הלכות מזוזה, ושם כתוב בש"ך שהמזוזה שומרת. אומר עליו הגיליון מהרש"א – שלא המזוזה עצמה שומרת, אלא מצוות המזוזה שומרת, אבל אם אחד ייקח מזוזה בלי מצווה – לא רק שאינה שומרת עליו אלא סכין היא בין עיניו! ומקורו בגמרא: "תפילין עגולות – סכנה, ואינה מצווה", כשלוקחים שמות קדושים בלי מצווה זו סכנה! חושבים שאם לא יועיל אז לא יזיק... בטח שיזיק! יש לנו רבנים שלמדו ועמלו בתורה, שיודעים מה הם אומרים. לא צריך לחפש עושי מופתים ולולינות... יש לנו צדיקים אמתיים שכולנו יודעים את הכתובת שלהם. (אפריון שלמה)

"ויהי אך יצוא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו"

לימוד גדול אנו לומדים מפסוק זה - אמר הצדיק רבי מנחם מנדל מקוצק - שבשעה שהקדושה מסתלקת מבני ישראל, מיד משתדלים כוחות הטומאה לתפוס את מקומם...

יעקב מסמל את הקדושה והטהרה ואילו עשיו מסמל את הרוע והטומאה, והדבר מרמוז בפסוק: "ויהי אך יצוא יצא יעקב", מיד: "ועשו אחיו בא". משום כך - סיים הרבי - במוצאי שבת, כאשר קדושת השבת מסתלקת ומתחילים ימי החול, משתדלים הכוחות החיצוניים לתפוס את המקום, ולכן תקנו רבותינו לומר אז את פסוקי "ויתן לך", היא הברכה שברך יצחק את יעקב ומסוגלים לשמירה לבניו.

אין לברך על הברקים והרעמים יותר מפעם אחת ביום, אלא אם כן נתפזרו העננים לגמרי, וזרחה השמש, וחזרו ונתקשרו העננים, שאז יכול לברך שוב, אף על פי שבירך כבר באותו יום. ואם עבר הלילה, אפילו לא נתפזרו העננים כלל, חוזר ומברך על הברקים ועל הרעמים. (ואין קשר בין הברכות, שאף על פי שלא ראה ברק מברך על הרעם.)

השומע קול רעם מתוך שנתו, והתעורר ורוצה לברך על השמיעה, אלא שאם ילך ליטול את ידיו כבר יאבד את הברכה מכיון שיחלוף זמן רב, יכול לברך ועודו במיטתו, על ידי שישפשף את ידיו בבגדו (משום נקיות), ומיד יברך

מסופר שאדם אחד נכנס אל ה"כתב סופר", והרב אמר לו "הו, כבודו הטריח את עצמו אלי?" ענה הטיפש, "לא, הלכתי פה לסנדלר, ומסילא כבר נכנסתי אל הרב"... כססייחו לדבר קם האיש ללכת והכתב סופר מלווהו. "הרב לא צריך לטרוח ללוות אותי", אמר האיש. אך הכתב סופר ענה לו כאיוולתו, ואמר לו: "לא, אני פשוט צריך לצאת לבית הכיסא..."

ישראלים זה כזה: רואים שלט "צבע טרי", מניחים את היד ואומרים: וואלה, באמת צבע טרי! שומעים כרוז משטרת: "האזרחים מתבקשים לא להתקרב לאזור" ומיד רצים לשם בהמוניהם...

שמואל: תגידי יצחק איך אתה מסתדר בלי שעון?

**יצחק: אני שואל אנשים ברחוב מה השעה שמואל: ומה אתה עושה ב2 בלילה?
יצחק: אני תוקע בשופר ואז אני שומע קול שאומר לי מי זה המשוגע שתוקע בשופר ב2 בלילה**

אם עוגת גבינה עשויה מגבינה ועוגת שוקולד עשויה משוקולד, אז כמה עשויה עוגת שיש?

בכל ענייני העלון אפשר לפנות למייל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

"ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק" ידוע שהאמרי חיים זי"ע אמר ואלה ר"ת ליהודים היתה אורה ושמחה, והנה תולדות יצחק מה יוצא כשמישהו צוחק או מחייך הוא גורם שכולם ישמחו וזהו ואלה תולדות יצחק, אם אני מחייך ובשמחה אני גורם שליהודים גם אורה ושמחה. והנה ידוע שאברהם הכיר את בוראו וכלל ישראל מתייחסים אל אברהם כאב ולא אל תרת, א"כ ואלה תולדות יצחק, אם תהיה שרוי ביצחק פירושו בשמחה אז תיקרא בן אברהם שאתה יהודי, אבל אל תחשוב שאם אתה יהודי יהיה לך עול מצות ולא תוכל להיות שמח, אלא אדרבה אברהם הוליד את יצחק היהדות זוהי מביא השמחה.

השמחה פירושה להיות מאושר, מובא סיפור על מלך ששכב במיטת השנהב שלו, מעליו נפרסה כילה מרהיבה עשויה ממשי טהור שנמתחה על עמודי זהב טהור, תזמורת החצר נכנסה ובאה להנעים לאוזניו של המלך, אבל המלך לא זז ממיטתו, כבר ימים שהוא לא חש בטוב. רופאי החצר נכנסו ובידיהם תיקי עור מהודרים, הם בדקו את המלך מכף רגל ועד ראש, פתחו את פיו, הניעו את לסתותיו, העלו והרימו את מפרקיו, דפקו על ברכיו, טפחו על גבו, הורו לו להשתעל ולהתעטש, לפהק ולגהק, לגלגל עיניים ולהניע שפתיים, ולא גילו דבר. 'המלך חולה', לחשו רופאי החצר באוזני היועצים, 'אנחנו עוד לא יודעים במה בדיוק, אבל הוא חולה, מאוד חולה'. הם השקו אותו בתה צמחים, בישלו לו מרק עשוי שורשים, אפו לו פשטידה מפירות היער הקסום, אך דבר לא עזר, המלך נותר על מיטתו, ולא הניד עפעף גם כשהמלכה נעמדה ליד הנבל ופרטה את המנגינה האהובה עליו.

בחסות המבוכה, הורשה גם רופא הכפר להיכנס פנימה, איש זקן וכבד משקל, הוא לא נשא תיק, רק הוא והמעיל שעליו, נכנס, הציץ, ראה והחליט. 'המלך סובל מדיכאון', קבע רופא הכפר, 'אם תביאו לו גלימה של איש מאושר, תהיה לו רפואה!', הציע הרופא את תרופת הפלאים ומשהו בפניו הקפואות של המלך הפשיר. 'תצאו לחפש!' הורה המלך, שהתעורר פתאום, ובין רגע העלה את מעמדו של רופא הכפר.

יצאו לחפש, והיכן יחפשו את האושר אם לא בקרב עשירי הממלכה. קבעו פגישה דחופה עם היבואן הגדול ביותר במדינה, האיש שכל עשירי הממלכה תלויים במוצא פיו, האיש ששולט על מחצית מצי הספינות של הממלכה, ואחראי על שישים אחוז מהיבוא וחמישים אחוז מהיצוא. 'הוא בוודאי חייב להיות מאושר', התלחשו הנציגים בדרכם לפגישה, 'ובוודאי ישמח גם לתת גלימה למלך', הם היו בטוחים שהפגישה תצלח. 'אני לא בטוח שאני האיש המתאים לתפקיד', אמר העשיר, 'אני אמנם עשיר, אך חוששני שרחוק מלהיות מאושר, אתם יודעים איך זה, עסקים, טרדות, ספינות וסערות, סחורות וגנבות, מיסים, עלויות, בנקים וכאב ראש, לא, אני לא מאושר!'. יצאו שליחי המלך, ונתקלו במודעת ענק המבשרת על הופעה מיוחדת של זמר הממלכה האגדי, במרכז הבירה. 'הוא בוודאי איש מאושר!' אמרו זה לזה, 'הוא מופיע בכל העולם, כולם מכירים אותו, יש לו ארבעה אלבומי זהב, הוא חייב להיות מאושר!', הם מיהרו אל הכיכר, מקווים לפגוש אותו עוד לפני המופע. 'אני לא איש מאושר', אמר הזמר, בשעה שהמונים הריעו לו מבעד לפרגוד, 'תאמינו לי שאני קם כל בוקר מזיע כולי מחלומות רעים שהקול שלי נעלם. וגם, לאחרונה התחילו להגיע לאוזניי שמועות שיש לי מתחרים, וגם המלך כבר לא הזמין אותי המון המון זמן. לא, אני לא מאושר! אבל אם המלך צריך גלימה, אז בשמחה, 'תמיד'.

יצאו נבוכים ושוטטו ברחבי הממלכה, מחפשים את האיש המאושר, באמת, האיש שיזכה להביא רפואה למלך. הגיעו לקצה העיר, פסעו בשביל הסמוך לעיר, וקולו של חליל צלול שהתפזר בין עצי היער לכד את תשומת לבם. הם הלכו בעקבות הקול ופגשו איש עליו ושמח שיושב תחת סוכת ענפים דלה ומנגן במרץ. 'אתה נראה מאושר?' אמר אחד השליחים. 'בהחלט!' אמר האיש והמשיך לנגן. - 'ממה אתה כל כך מאושר, אני רואה שאפילו בית אין לך?' 'אבל יש לי את כל היער', אמר האיש שמאחורי החליל והצביע על העצים שמסביבו, יש לי את השמש שמאירה לי כל בוקר וכל היום, יש לי ירח וכוכבים, יש לי אוויר צלול, ויש לי ציפורים שעוזרות לי לשיר, והכי אני מאושר, על שיש לי את עצמי, ושאת עדיין חיי.

'תסכים לבוא אתנו אל המלך!' שאלו השליחים שכבר התייאשו מלמצוא מישהו מאושר בתוך העיר הגדולה. 'בוודאי, אני אוהב את המלך, הוא איש טוב!' באו אל המלך, שטרח והתרומם כששמע שמצאו עבורו איש מאושר. המאושר קד קידה עמוקה וחייך אל המלך. שמעתי שאתה איש מאושר', אמר המלך, 'תוכל לתת לי גלימה אחת משלך'. 'הייתי שמח לעזור אדוני המלך, אבל כמו שאתה יכול לראות בעצמך, אין לי גלימה, אפילו חולצה אין לי.

'אז איך אתה מאושר?' שאל המלך, וזכה לשמוע מהו אושר אמתי של מישהו שמאושר ממה שיש לו באמת. המלך הבריא ולמד שהאושר לעולם אינו תלוי במשהו חיצוני, האושר בא מבפנים, מתוך האדם. כשאתה יודע להסתכל על החיים בצורה הנכונה, כשאתה מפסיק להיות תלוי בנסיבות חיצוניות, כשאתה לומד להעריך את המתנות הנפלאות שיש לך באמת, את החיים שיש לך, את מי שאתה, את העולם הנפלא שאתה חי בו אתה הופך לאדם מאושר באמת. וכמו שכבר אמרו חכמינו ז"ל: 'איזהו עשיר השמח בחלקו!' ומי לא רוצה להיות עשיר!?

שם אבותי

מותר לתת שם שגורם צער לאחרים?

שאלה מעניינת במיוחד שהגיעה לפתחי, הורים שנולדה להם בת בשעה טובה ומוצלחת, רוצים לתת שם לבתם. השם שהם רוצים לתת זה שם שהם שמעו שאחות האם רוצה לתת לבת שהיא עתידה ללדת. אם הם יתנו את השם הזה האחות מאד תצטער ויתכן שהיא לא תתן כבר את השם הזה לבתה. כמובן שבמבט פשוט אין לאף אחד בעלות על שם מסוים ויכולים לתת את השם שהם רוצים. כאן מגיעה השאלה האם כדאי לתת שם שיגרום למישהו צער. להלן תשובתי: אמנם המקרה כלל לא דומה אבל יש מקום ללמוד ממנו.

שאלה שנשאל מרן רבי חיים קנייבסקי זצ"ל לגבי אלמנה שדואבת מאד על פטירת בעלה שנפטר זה עתה, ונולד לה נכד ובנה וכל המשפחה מעוניינים לכבד את אביהם המנוח ולקרוא לילד על שמו. אך האלמנה מבקשת מבנה שלא לקרוא על שם אביו כי בכל פעם שתראה את הנכד היא תיזכר בבעלה הצטער ותבכה. והבן מסתפק האם לקרוא על שם אביו ובכך לכבד את אביו המנוח או לכבד את אימו ולהתחשב בצערה? והשיב רבי חיים שאם זה יגרום צער לאימו עדיף לוותר על כבוד אביו.

מקרה נוסף פעם באו בני זוג למרן הגרש"ז אויערבאך זצוק"ל, שנולד להם ילד, זמן קצר אחר פטירתו של הסבא – אביו של אבי הבן, ושמו היה 'יעקב', וכעת רוצה אבי הבן לקרוא את שם התינוק על שם אביו. אך אשתו איננה רוצה, וזאת משום שבבנין בו הם דרים, נפטר ל"ע ילד קטן שנקרא בשם זה – 'יעקב', והאשה חוששת ששם זה אינו מסמל ברכה. וככל שניסה האב לשכנעה שאין בדבריה ממש, לא עלתה בידו מאומה. עלו הם לביתו של מרן רבי שלמה זלמן זצ"ל והשיב: מה שהאם אומרת שבשל פטירתו של ילד בבנין, הרי שהשם שלו הוא ההיפך מברכה, אין לדברים אלה כל אחיזה! אך עם כל זה, אני אומר שאין כדאי לקרוא לילדכם בשם 'יעקב' אבל מסיבה אחרת. הרי שיגדל בנכם וירד למטה לשחק האמא תצטרך לקרוא לו מלמעלה 'יעקב' 'יעקב' תעלה הביתה, והאמא של הילד שנפטר תשב בדירתה ותשמע את הקריאה וליבה התמלא בצער על פטירת בנה, ולכן אם תשמעו לקולי אל תקראו לו יעקב.

נא להתפלל לרפואה שלמה: אורטל בת שרה והילד גיא חיים בן סלין בתושחי" לרפואת אופיר בת יפה הי"ו ללידה קלה בעיתה ובזמנה בבריאות שלמה א.מ.ן.

לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוזה
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סג'ורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכני"ס **אור אבנר**
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - 16:15

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
יצחק שוחט בן סועד ומשפ' הי"ו
שאול סאלם בן נג'ט ומשפ' הי"ו
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו
יחזקאל בן ברטה ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
מאיר ברזני בן צבי ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

תפילות בימי חול: שחרית - 7:30 מנחה - 16:15 ערבית - 17:00

שיעורי תורה אחרי ערבית

רב ביהכנ"ס הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א - יום א' ב' ד'
הרב שמשון פוקס שליט"א - יום ג' הרב נאור דרשני שליט"א - יום ה'
הרב רפאל עגיב שליט"א - יום ה' בשעה 19:00

תפילות שבת קודש:

שיר השירים - 16:10 מנחה - 16:15 קבלת שבת - 16:35
שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30 מנחה ב' - 16:00 ערבית - 17:05
שיעורי תורה בשבת: הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10
לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:50 יום ד' 20:50 יום ה' 20:30

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית - 7:00

מנחה וערבית (סמוכות) 16:20
בשעה 18:00 שיעור

מהרב דניאל קמחי שליט"א
שיעורי תורה אחרי ערבית

יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א